

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

18 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Drochia către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Drochia privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2013,

C O N S T A T Ă :

La 28 februarie 2012 Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Drochia a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Drochia cu privire la contestarea actului administrativ, solicitând anularea parțială a actului de control nr. 94 din 26 octombrie 2011 în partea ce ține de neacceptarea spre plată a indemnizației pentru incapacitatea de muncă și anularea deciziei nr. 64 din 26 octombrie 2011.

În motivarea acțiunii Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Drochia a menționat că de către șeful Direcției venituri a CTAS Drochia, în baza delegației din 20 septembrie 2011 a fost efectuat un control în urma căruia a fost întocmit actul de control nr. 94 din 26 octombrie 2011 privind corectitudinea calculării indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă pentru perioada anului 2010.

Prin urmare, a fost emisă decizia ilegală prin care s-a dispus neacceptarea din contul bugetului asigurărilor sociale de stat a sumelor indemnizației, calculate și plătite incorect lui Cecoi Ghenadie în sumă de 1 528 lei, în raport cu achitățile efectuate ca urmare a transferului acestuia din funcția de șef al secției urmărire a plăților, în funcția de inspector fiscal principal de stat.

Astfel s-a relevat că la baza calculului nu se va lua venitul asigurat din ultimele 6 luni calendaristice.

Reclamantul consideră că efectuarea calculului indemnizației a fost conformă prevederilor p. 2 art. 7 al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 și p. 23 al Regulamentului - anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005.

Reclamantul la fel invocă faptul că indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă este calculată corect din venitul asigurat realizat în ultimele 6 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

Prin hotărîrea Judecătorei Drochia din 31 octombrie 2012 acțiunea Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Drochia a fost admisă în parte, fiind anulată decizia IFS Drochia nr. 64 din 26 octombrie 2011. În rest acțiunea a fost respinsă.

În motivarea hotărîrii instanța de fond a reținut că calculul contestat este efectuat în baza p. 2 art. 7 al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 și p. 23 al Regulamentului - anexa nr. 1 la Hotărîrea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, în speță, ca bază de calcul sunt lunile complet lucrate de Cecoi Gh. Pe perioada premărgătoare lunii mai 2010, când s-a produs riscul asigurat. La fel a statuat că actul de control nr. 64 din 26.10.2012, nu constituie obiect al litigiului în contencios administrativ, avînd calitatea de act preparatoriu.

Împotriva hotărîrii nominalizate, Casa Națională de Asigurări Sociale, la 20 decembrie 2012, în interesul subdiviziunii sale Casa Teritorială de Asigurări Sociale Drochia, a depus recurs, solicitînd casarea hotărîrii Judecătorei Drochia din 31 octombrie 2012.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2013 a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărîrea Judecătorei Drochia din 31 octombrie 2012.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 03 iulie 2013, Casa Națională de Asigurări Sociale a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului și casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2013.

În argumentarea recursului recurenta a invocat că instanța de apel urma să i-a în considerație că la calcularea indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă, se ia în calcul venitul asigurat obținut în ultimele 6 luni calendaristice premărgătoare lunii producerii riscului asigurat, din perioada care începe din data intrării în vigoare a noilor condiții din contractul individual de muncă.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat mărimea indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum

formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2013, în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Drochia către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Drochia privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea